

Să citim Biblia împreună
EVANGHELIA DUPĂ LUCA
CAPITOLUL 10

15 *Și tu, Capernaume, vei fi înălțat oare până la cer ? Vei fi coborât până în Locuința morților.* 16 *Cine vă ascultă pe voi pe Mine Mă ascultă ; și cine vă nesocotește pe voi, pe Mine Mă nesocotește ; iar cine Mă nesocotește pe Mine nesocotește pe Cel ce M-a trimis pe Mine."*

Întoarcerea celor șaptezeci

17 *Cei șaptezeci s-au întors plini de bucurie și au zis : „Doamne, chiar și dracii ne sunt tine însuși.”* 18 *Isus le-a zis : „Am Isus, „fă așa, și vei avea viața veșnică.”* 29 *văzut pe Satana căzând ca un fulger din cer.* 19 *Dar el, care voia să se îndreptățească, a zis Iată că v-am dat putere să călcați peste șerpi lui Isus : „Și cine este aproapele meu ?”* 30 *și peste scorpioni și peste toată puterea Isus a luat din nou cuvântul și a zis : „Un vrăjmașului : și nimic nu vă va putea vătăma.* 20 *Totuși să nu vă bucurați de faptul că duhurile vă sunt supuse ; ci bucurați-vă că numele voastre sunt scrise în ceruri.”* 21 *În ceasul acela, Isus S-a bucurat în Duhul Sfânt și a zis : „Tată, Doamne al cerului și al pământului, Te laud pentru că ai ascuns aceste lucruri de cei înțelepți și pricepuți, și le-ai descoperit pruncilor. Da, Tată, fiindcă așa ai găsit cu cale Tu.* 22 *Toate lucrurile Mi-au fost date în mâini de Tatăl Meu ; și nimeni nu știe cine este Fiul, afară de Tatăl, nici cine este Tatăl, afară de Fiul și acela căruia vrea Fiul să i-L descopere.”* 23 *Apoi S-a întors spre ucenici și le-a spus deoparte : „Ferice de ochii care văd lucrurile pe care le vedeți voi !* 24

Căci vă spun că mulți proroci și împărați au voit să vadă ce vedeți voi, și n-au văzut, să audă ce auziți voi, și n-au auzit.”

Pilda Samariteanului

25 *Un învățător al Legii s-a sculat să ispitească pe Isus și I-a zis : „Învățătorule, ce să fac ca să moștenesc viața veșnică ?”* 26 *Isus i-a zis : „Ce este scris în Lege ? Cum citești în ea ?”* 27 *El a răspuns : „Să iubești pe Domnul Dumnezeuul tău cu toată inima ta, cu tot sufletul tău, cu toată puterea ta și cu tot cugetul tău ; și pe aproapele tău ca pe* 28 *„Bine ai răspuns”, i-a zis Isus : „fă așa, și vei avea viața veșnică.”* 29 *văzut pe Satana căzând ca un fulger din cer.* 19 *Dar el, care voia să se îndreptățească, a zis Iată că v-am dat putere să călcați peste șerpi lui Isus : „Și cine este aproapele meu ?”* 30 *și peste scorpioni și peste toată puterea Isus a luat din nou cuvântul și a zis : „Un vrăjmașului : și nimic nu vă va putea vătăma.* 20 *Totuși să nu vă bucurați de faptul că duhurile vă sunt supuse ; ci bucurați-vă că numele voastre sunt scrise în ceruri.”* 21 *În ceasul acela, Isus S-a bucurat în Duhul Sfânt și a zis : „Tată, Doamne al cerului și al pământului, Te laud pentru că ai ascuns aceste lucruri de cei înțelepți și pricepuți, și le-ai descoperit pruncilor. Da, Tată, fiindcă așa ai găsit cu cale Tu.* 22 *Toate lucrurile Mi-au fost date în mâini de Tatăl Meu ; și nimeni nu știe cine este Fiul, afară de Tatăl, nici cine este Tatăl, afară de Fiul și acela căruia vrea Fiul să i-L descopere.”* 23 *Apoi S-a întors spre ucenici și le-a spus deoparte : „Ferice de ochii care văd lucrurile pe care le vedeți voi !* 24

han și a îngrijit de el. (Continuarea în nr. viitor)

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

ORARUL SLUJBELOR BISERICII

DUMINICA	9 - 12
	18 - 20
JOI	18 - 20

Live pe : www.cezareea.ro
VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !

„Să trăiești în pace, și pacea să fie cu casa ta și cu tot ce este al tău” !
I Samuel 25 : 6

ROMÂNIA • CARAȘ – SEVERIN • REȘIȚA • STR. CASTANILOR • Nr. 119 • Cod 320 030

Nr. 152 / D. 29 Ianuarie 2017 www.cezareea.ro

Foaia Creștinului

„De aceea cei răi nu pot ține capul sus în ziua judecății, nici păcătoșii în adunarea celor neprihăniți”.

PSALMUL 1 : 5

Versetul de memorat
Joi 2 Februarie 2017

- Aceste lumânări reprezintă o familie
- A dat pe Singurul Lui Fiu
- Din cartea : Boli evitabile
- Cartea veche : Mândria
- Proverbe latine despre rușine
- Dicționare
- Să citim Biblia împreună

Editorial. La început de an (IV)

Există cel puțin opt caracteristici ale vieții spirituale, la care orice creștin trebuie să fie atent. Să ne amintim ce scria sfântul apostol Petru :

„De aceea, dați-vă și voi toate silințele ca să uniți cu credința voastră fapta ; cu fapta, cunoștința ; cu cunoștința, înfrânarea ; cu înfrânarea, răbdarea ; cu răbdarea, evlavia ; cu evlavie, dragostea de frați ; cu dragostea de frați, iubirea de oameni.

Căci, **dacă aveți din belșug** aceste lucruri în voi, ele nu vă vor lăsa să fiți nici leneși, nici neroditori în ce privește deplina cunoștință a Domnului nostru Isus Hristos”. (II Petru 1 : 5 - 8)

Înainte de-a continua explicarea caracteristicilor vieții de creștin, să facem câteva observații cu privire la *inima* omului (ca centru al vieții interioare, nu ca organ).

I. Ogorul și buruienile

Interiorul omului (*inima* omului) este asemănat cu un ogor : „*Voi sunteți ogorul lui Dumnezeu*”. (I Corinteni 3 : 9) În acest ogor eu pot să semăn plante bune, sau dacă nu mă preocupă sufletul meu, din el vor ieși de la sine *buruienile*. Domnul Isus a spus :

„ ... *ce iese din gură vine din inimă, și aceea spurcă pe om. Căci din inimă ies gândurile rele, uciderile, preacurviile, curviile, furtişagurile, mărturiile mincinoase, hulele. Iată lucrurile care spurcă pe om ...* ”. (Evanghelia după Matei 15 : 18 - 20)

II. Semănatul

Găsim scris în cartea Proverbe (capitolul 12 : 11) : „*Cine-și lucrează ogorul va avea belșug de pâine, dar cine umblă după lucruri de nimic este fără minte*”. Cum poate fi lucrat un ogor ? Nu vom vorbi decât foarte puțin despre *arat* și anume de ce trebuie prelucrat *pământul*.

Din punct de vedere Biblic, un om trebuie să știe că în *ogorul* lui poate să semene sămânța bună : „*Sămânța este Cuvântul lui Dumnezeu*”. (Evanghelia după Luca 8 : 11) Semănarea se face prin predicarea Evangheliei, sau prin citirea Cuvântului Lui Dumnezeu.

Dar în natura omului va exista împotrivire față de voia Lui Dumnezeu. Domnul Isus le explica celor care-L urmau că *ogorul* inimii lor nu conține numai pământ bun, ci are

și : „... drum ... locuri stâncoase ... spini”. (Evanghelia după Matei 13 : 4 - 7)

Nimeni nu *aruncă* o grădină doar pentru că are în ea *cărări, pietre* sau *spini* ci o prelucrează și scoate afară tot ceea ce constituie o piedică în calea semințelor bune.

Ce se înțelege prin :

A) Drum. În Isaia 30 : 11 scrie : „*Abateți-vă din drum, dați-vă în lături de pe cărare, lăsați-ne în pace cu Sfântul lui Israel !*” Se referă la *căile* interioare, la prejudecățile omului care nu vrea să audă de Dumnezeu. În loc să-și *are* drumul, ține mai mult la părerile lui decât la ce vrea Dumnezeu de la el.

Despre un astfel de om, Domnul Isus a spus : „*Când un om aude Cuvântul privitor la Împărăție, și nu-l înțelege, vine cel rău și răpește ce a fost semănat în inima lui. Acesta este sămânța căzută lângă drum*”. (Evanghelia după Matei 13 : 19)

B) Locuri stâncoase. „*Sămânța căzută în locuri stâncoase este cel ce aude Cuvântul și-l primește îndată cu bucurie ; dar n-are rădăcină în el, ci ține până la o vreme ; și, cum vine un necaz sau o prigonire din pricina Cuvântului, se leapădă îndată de el*”. (Evanghelia după Matei 13 : 20 – 21) La o privire superficială vezi doar pământul, dar în inima unui astfel de om, pământul este foarte puțin, (ca un strat subțire care doar acoperă *stânca*) și în care planta nu se poate dezvolta. (Continuare în numărul viitor)

Pentru copii și oameni mari !

Învățătorul școlii duminicale a așezat odată o mulțime de lumânări de mărimi diferite pe masă. Noi ne uitam la el și eram foarte curioși să aflăm ce înseamnă aceasta.

După ce toate lumânările au fost aranjate după mărime pe un rând și după ce au fost aprinse, învățătorul spuse :

- *Aceste lumânări reprezintă o familie : bunicul, tata și mama, doi copii mai mari și mezinul, cel mai mic din familie.*

Să presupunem că toți șase L-au primit pe Domnul Isus în aceeași zi – poate la o evanghelizare – și au fost mântuiți. Acum, toți cei șase îl iubesc și doresc să fie o lumină pentru El. Ne uitam toți cu atenție la micile lumânări, care ardeau înaintea noastră pe masă. - *Ce credeți voi, care lumânare îl reprezintă pe bunicul și care pe mezin ?*

Noi i-am răspuns imediat că lumânarea mare îl reprezintă pe bunicul și cea mică pe cel mai mic din familie. Dar învățătorul dădu din cap. Tăcu un timp și se uită cu atenție la noi, iar noi am făcut liniște. Atunci am înțeles ce ar trebui să ne arate luminile.

Lumânarea cea mică ar putea reprezenta pe bunicul, iar cea mare pe mezin ! Nu avea mezinul, după gândirea omenească, timpul cel mai îndelungat înaintea sa, ca să fie în această lume o lumină pentru Mântuitorul ?

La Domnul Isus niciodată nu vii prea devreme și nu îți slujești niciodată îndeajuns. (Ambele întâmplări au fost preluate de pe site-ul : <http://prietenulcopiilor.blogspot.ro/>)

Rubrica sufletului nemântuit

A dat pe Singurul Lui Fiu !

Maria era o oia a Domnului Isus și încerca cu orice ocazie să îi slujească. În timpul vacanțelor, pe care le petrecea împreună cu tatăl ei la mare, a auzit despre un bătrân cunoscut care se afla pe moarte.

Ea l-a vizitat în micuța lui casă. Acel bătrân nu mai auzea și nu mai vedea aproape deloc, așa că Mariei îi veni greu să afle dacă bolnavul era pregătit să-L întâlnească pe Dumnezeuul său.

Dar deoarece el vorbea numai despre multele lui fapte bune și despre comportamentul lui exemplar, Maria a înțeles că nu-L cunoștea pe Mântuitorul păcătoșilor. El se afla pe calea care duce în pierzarea veșnică. Acest lucru o durea pe Maria. Toate încercările ei de a îndrepta viririle muribundului spre Domnul Isus și spre lucrarea Sa de mântuire dădeau greș. Maria era la capătul înțelepciunii ei.

Dar dragostea te face să gândești. Maria a făcut rost de o tablă mare, albă. Ea a pictat pe această tablă cu litere mari negre, cuvintele :

„*Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El, să nu piară, ci să aibă viața veșnică.*”

Apoi a prins tabla la capătul patului în care zăcea bătrânul. Acest om, convins de propria sa dreptate, citea astfel acest verset minunat despre dragostea lui Dumnezeu. Scurt timp după aceea, Maria a putut recunoaște că osteneala ei nu a fost în zadar. Cuvintele au pătruns în inima bătrânului.

El s-a recunoscut ca păcătos vinovat și pierdut. Copleșit de dragostea lui Dumnezeu, și-a îndreptat privirile spre Golgota unde Fiul lui Dumnezeu a murit și pentru el.

Bătrânul s-a pocăit, și-a recunoscut multele lui păcate, a primit iertare și la scurt timp după aceea a murit în pace.

Versetul de aur al Bibliei

„*Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică*”.

EVANGHELIA DUPĂ IOAN 3 : 16

Cartea veche 175. Mândria

O fetiță era foarte încrezută măgulindu-se că ea lucrează cele mai bune lucruri de mână în școală. S-a întâmplat odată, că fiecare elevă a gătit câte un lucru de mână pentru a fi expus spre vânzare într-un scop de binefacere.

Fetița era încrezută dorind să audă laude asupra lucrului ei, se duse la localul de expoziție și se interesă la vânzătoare întâiu de prețul a două lucruri de mână gătite de colegele ei.

Apoi arătând cu mâna spre lucrul ei a întrebat și de prețul acestuia pregătindu-se la răspunsul, că acest obiect este cel mai de preț.

Femeia vânzătoare îi răspunse : „*De vei cumpăra pe cele două de mai înainte, pe acest obiect ți-l dau pe deasupra*”.

Cât de repede a pălit fața fetei celei sumețe ! Dar această rușine fu un flastru vindecător pentru mândria ei. (Emplastru (arhaism) : „Medicament cleios întins pe o bucată de pânză făcut ca să fie lipit pe pelea [!] unui bolnav”. Din Dicționarul Scriban, 1939. Este sinonimul lui *plastery* de la ora actuală) În cartea Proverbe (capitolul 14 : 3) scrie că : „*În gura nebunului este o nuia pentru mândria lui, dar pe înțelepți îi păzesc buzele lor*”.

Dicționar de cuvinte, expresii, citate celebre

„*ca ira*” - aceste două cuvinte franțuzești (care traduse literal înseamnă : „o să fie bine !”, iar literal : „o să meargă”) constituie primul vers al unui faimos cântec revoluționar, compus pentru cea dintâi aniversare a Revoluției Franceze ... Cântecul a cucerit toată Franța, a trecut și granițele, exprimând optimismul poporului și încrederea în victoria revoluției ... a devenit o deviză și apoi o expresie aproape universală, care rezumă în două scurte cuvinte convingerea că ceva, care se afla abia la început, va reuși.

Altă versiune pretinde că expresia e mai veche și că aparține lui Benjamin Franklin, care încă din 1776, pe când era ambasador la Paris, răspundea cu „*ca ira ! ca ira !*” la întrebările care i se puneau în legătură cu revoluția americană și cu începuturile noilor state independente de peste ocean. În Psalmul 1 : 3 găsim scris : „*El este ca un pom sădit lângă un izvor de apă, care își dă rodul la vremea lui și ale cărui frunze nu se veștejesc : tot ce începe, duce la bun sfârșit*”.

Din cartea Boli evitabile

2. *Dovadă împotriva mândriei și prejudecății*
Cu toate că Europa a reușit să pună sub control cele mai devastatoare plăgi prin aplicarea de măsuri categorice ale Bibliei de a izola victimele, alte boli continuau să decimeze neamul omenesc deoarece oamenii nu au luat în serios promisiunile lui Dumnezeu că ei vor fi eliberați de toate bolile dacă vor da ascultare sfaturilor divine. De aceea, boli intestinale ca holera, dizenteria și febra tifoidă, continuau să obțină un greu tribut de vieți omenești. Până la sfârșitul secolului al optprezecilea, măsurile igienice de prevenire, chiar și în marile capitale, erau foarte primitive.

De regulă excrementele erau aruncate pe străzi nepavate și murdare. Duhori insuportabile apăsau orașele și satele. Era cea mai bună perioadă de prosperitate pentru muștele care se prăseau în murdărie și răspândeau bolile intestinale ce omorau milioane de oameni. Ce multe vieți omenești ar fi fost salvate dacă omul ar fi luat în serios sfaturile lui Dumnezeu pentru eliberarea de boli ! (Continuarea în nr. viitor)

Proverbe latine despre rușine

- E rușinos să fii laudat de cei care nu au fost laudați.
- Nu-i rușinos să nu știi nimic ; rușine-i să nu vrei să înveți nimic.
- Rușine prefăcută (de formă).
- Să nu te rușinezi fiindcă vrei să înveți ce n-ai știut.
- Scrisoarea nu roșește.
- Nimeni nu ajunge foarte nerușinat dintr-odată.
- Când rușinea a dispărut, ea nu mai știe să se reîntoarcă.
- Rușinea împiedică să faci un lucru pe care legea nu-l interzice.
- Pudoarea nu se poate învăța, ea este ceva înăscut.

Din *Proverbe și cugetări latine*, Editura Albatros, București, 1976).

Cum pot fi mântuiți ?

1. *Nu există om fără păcat* : „*Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu*”. (Romani 3 : 23) 2. *Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat* : „*Fiindcă plata păcatului este moartea ...*”. 3. *Mântuirea este posibilă numai prin Isus* : „... *darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru*”. (Romani 6:23) „*Doamne Isuse, vino te rog și în viața mea !*”